

Det fremgaaer ligeledes deraf, at dette Ministerium ikke vedkjender sig det Grundlag, hvorpaa det tidligere Ministerium Bluhme vilde gaae frem; det fremgaaer deraf, mener jeg, at der er Fare for Danmarks Riges Grundlov, og jeg troer derfor, at det ærede Thing med fuldkommen Berettigelse kan henvende sig til Hans Majestæt med en Adresse, der indeholder en Mistillid til Ministeriet. Men, siden jeg har talt om Tillid eller Mistillid til Ministeriet, saa skal jeg udhæve, hentet fra samme Sags Behandling, en Kjendsgjerning, som, saafremt min første Ptring skulde kunne modsiges, ingenlunde vil komme i dette Tilfælde, og det er selve Afstemningen over Regjeringens Forslag i begge Thing. Regjeringen har, som bekendt, vel havt en Støtte i det andet Thing for sit Forslag, men heller ikke uden een — jeg siger een — Stemme for sit Forslag, efterat det i mange Retninger havde vaklet i Behandlingen af sit Forslag. Regjeringen har her i dette Thing optaget et Forslag, som det ikke var umuligt, at det kunde have faaet Majoritet for i det andet Thing, men det har her ikke faaet en eneste Stemme for sit Forslag. Men der er ogsaa en anden Omstændighed hos det nærværende Ministerium, der, affeet fra selve Sagen og dens tørre Behandling, ingenlunde giver Tillid. Jeg troer, at det er en Pligt for ethvert constitutionelt Ministerium ligeoverfor den folkeaarne Repræsentation at behandle denne Repræsentation med Agtelse og Bevillie. Jeg skal henstille, til det høitærede Things Medlemmer, om dette altid finder Sted, og navnlig fra den høitærede Finansministers og den ærede Krigsministers Side. Det er meget mere forekommet mig, deels ved min Stilling i dette Thing og deels i det andet Thing, og deels ved jevnlig at overvære det andet Things Forhandlinger, at disse Mi-

nistre ofte ere optraadte med Haan og Hovmod ligeoverfor Folkerepræsentationen, hvilket ingenlunde er skiftet til at indgyde Tillid. Det har været yttret af en Rigsdagsmand, der ellers meget ofte har støttet det nærværende Ministerium, der ikke saaledes som jeg f. Ex. har kunnet opfatte nogen Grund til Mistillid til Ministeriet, at det vel var usvivelfelt og unægteligt, at der var et Tryk af Overmod og Kettethed i Ministeriets Fremgangsmaade mod Rigsdagen: „Men —“ siger han.

Formanden: Jeg maatte dog maaffee gjøre den ærede Landstingsmand opmærksom paa, at Citation af et Medlems Foredrag i det andet Thing paa ingen Maade kan tilstedes.

Boserup: Ja, jeg skal da respectere den ærede Formands Tilretteviisning, og jeg skal hermed med det Samme slutte og anbefale det foreliggende Udkast til Overveielse og Vedtagelse.

Mosenfrantz: Jeg skal ikke indlade mig paa en nærmere Undersøgelse af Alt, hvad der i dette Dieblik er sagt for Indgivelsen af en Adresse med dens Indhold, med dens Formaal og med dens rimeligviis indtrædende Virkninger. Jeg savner desuden den fornødne Dueslighed til at imødegaae de Grunde, der ere anførte derfor, og jeg har aldrig noget Dieblik i en høiere Grad følt dette Savn end nu. Jeg maa bemærke, at jeg ogsaa har underkastet denne Sag den nøieste Prøvelse, jeg maa tilstaae, at jeg har ladet mit Hjerte være aabent og ladet min Forstand være tilgængeligt for alle Grunde, ja, jeg vil gaae videre, jeg vil tilstaae, at jeg ogsaa har næret Tvivl, og at jeg endogsaa i dette Dieblik nærer megen Betyrning; men Tvivlen er, Gud være lovet, i dette Dieblik hævet, om end Betyrningen i en enkelt Retning er tilstede.